

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

30 czerwca 2013 r.

XIII niedziela zwykła

nr 26/2013 (84)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu».

Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

Łk 9,61-62

Jezus stawia duże wymagania swoim uczniom i przyszłym pokoleniom swoich uczniów. Naśladowanie Jezusa, pójście za Nim wiąże się z wieloma wyrzeczeniami. Wymaga postawienia własnych spraw na drugim miejscu. Domaga się ono porzucenia wszystkiego, aby pójść niełatwą drogą za Panem. Jezus nie pozostawia swoim uczniom żadnych złudzeń: „Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł wesprzeć”. A my jesteśmy tym pokoleniem, które mówi, że idzie za Jezusem, a szuka wygod, świętego spokoju i najpierw załatwienia swoich spraw. Często, „przykładając rękę do pługa”, wypowiadając wobec Jezusa naszą gotowość do pójścia za Nim,

jeszcze „ogłędamy się wstecz”. Nasze chrześcijańskie życie nie może być połowiczne, domaga się od nas radykalizmu, zdecydowanego pójścia za Jezusem.

Odczytując dzisiejszą Ewangelię, warto przypomnieć tu słowa papieża Franciszka: „Aby pójść za Jezusem, musimy zrezygnować z kultury dobrobytu i urzeczenia chwilą przelotną... To On jest Panem czasu, a my panami chwili. Dlaczego? Bo w chwili jesteśmy panami: idę za Panem jedynie do tego punktu, a później zobaczę... Słyszałem o kimś, kto chciał zostać księdzem, ale jedynie na dziesięć lat i ani chwili dłużej... Jak wiele par zawiera małżeństwo, i choć tego nie mówią, to w swoim sercu powiadają: «Jak długo trwać będzie miłość, a potem zobaczymy...». Urzeczenie chwilą przelotną: to jest bogactwo” (kazanie, 27 maja 2013 r.).

Pójście za Jezusem nie jest tylko na chwilę. Ono jest na całe życie i dlatego wymaga pewnej odwagi i zdecydowanej odpowiedzi z naszej strony. Nie wolno już oglądać się wstecz za naszymi sprawami, za sprawami tego świata. Jeśli chcę pójść za Jezusem, to muszę być dla Niego cały, na zawsze.

Powstrzymywanie się od zabaw – tylko w Wielkim Poście

Nowa wersja czwartego przykazania kościelnego będzie nakazywać powstrzymywanie się wiernych od udziału w zabawach tylko w okresie Wielkiego Postu. Decyzję taką podjęli biskupi zgromadzeni na 362. Zebraniu Plenarnym KEP w Wieliczce.

Przyjęta nowa wersja 4. przykazania kościelnego brzmi: „**Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymywać się od udziału w zabawach**”.

Dotąd zakaz udziału w zabawach dotyczył wszelkich okresów pokutnych, czyli także każdego piątku.

Poprzednia wersja 4. przykazania kościelnego brzmiała: „Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymywać się od udziału w zabawach”.

Jak wyjaśnił KAI bp Marek Mendyk, przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego KEP, powodem dla którego uległo zmianie sformułowanie czwartego przykazania kościelnego jest dotychczasowa praktyka częstego przenoszenie uroczystości rodzinnych czy szkolnych na piątek ze względów praktycznych. „Wchodząc naprzeciw sytuacji praktycznej biskupi polscy zawężają czas zakazany, w którym nie należy organizować i uczestniczyć w zabawach do Wielkiego Postu, co nie znaczy, aby nie powstrzymać się od niech w pozostałe piątki roku” – skonstratował biskup.

KAI

Tyle w temacie donosi Katolicka Agencja Informacyjna (KAI).

Decyzja Konferencji Episkopatu Polski o zmianie treści 4. przykazania kościelnego wywołała burzę komentarzy i spekulacji na temat ingerencji w treść przykazań w Kościele. Niektórzy wieszczą liberalny zwrot w Kościele, inni uważają, że to jakaś pomyłka. Sprawa niewątpliwie wymaga rzeczowego komentarza, ponieważ za komentowanie tego, co dzieje się w Kościele, coraz częściej biorą się ludzie niekoniecznie do tego przygotowani (delikatnie ujmując). A więc do rzeczy...

Często podnoszonym larum jest pytanie, czy władzy duchownej wolno uzurpować sobie prawo do zmieniania prawa w Kościele, a dokładnie przykazań. W tej kwestii należałoby zacząć od pewnego istotnego rozróżnienia. Otóż mamy dwa katalogi przykazań.

Pierwszy i najważniejszy jest Dekalog, czyli Dziesięć Przykazań, które Bóg dał Mojżeszowi na Górze Synaj, a Chrystus na kartach Ewangelii potwierdził ich obowiązywalność. Na innym miejscu Pisma Świętego Zbawiciel dodaje: *Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni* (Mt 5,17). Słowa te wskazują na niezmienną pra-

wa Bożego, istniejącego od wieków i przez wieki aż do skończenia świata. Co do tego nie ma wątpliwości. Przykazania Boże obowiązują i będą obowiązywać w nieziennej formie.

W Kościele mamy jednak jeszcze jeden, mniejszy katalog przykazań, zwany przykazaniem kościelnymi. Przez przykazania kościelne należy rozumieć prawo „wewnętrzne” Kościoła. Nie dotyczą one spraw tak fundamentalnych, jak Przykazania Boże, które poruszają kwestie stosunku człowieka do Boga (I-III) oraz zagadnienia moralne (IV-X). Przykazania kościelne umownie regulują sprawy związane z przeżywaniem religijności. Tych przykazań jest pięć i obecnie brzmią one następująco:

1. W niedzielę i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię świętą.
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymywać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

Warte podkreślenia jest to, iż nie jest to prawo ustanowione przez Boga, lecz przez człowieka – a dokładnie biskupów – dla ujednolicenia i uporządkowania naszej religijności. Nasza wiara jest wyznawana we wspólnocie. Również kult odprawiany jest wspólnotowo. Chrześcijaństwo nie jest religią prywatną każdego wyznawcy, ale trzeba w pewnych kwestiach się umówić, jak należy to chrześcijaństwo przeżywać tak, by przynosiło ono duchowy pożytek wyznawcom Chrystusa. Pierwsze wzmianki o przykazaniach kościelnych sięgają XV w. Ich formuła na przestrzeni stuleci zmieniała się i była dostosowywana do mentalności ludzi ówczesnych czasów (poprzednia zmiana miała miejsce w 2002 r.). Przykazania kościelne nie są też jednakowe na całym świecie, bo *co kraj, to obyczaj*. Nas obowiązują przykazania kościelne ustanowione przez Episkopat Polski dla Polaków.

W świetle tego, co powiedziano, przykazania kościelne stanowią swego rodzaju dopowiedzenie do Dziesięciu Przykazań Bożych. Są czysto wewnętrzną regulacją, która z założenia ma iść z duchem czasów. Przykład: III przykazanie Dekalogu brzmi: *Pamiętaj, abyś dzień święty święcił*. Dowiadujemy się z niego, że człowiek ma obchodzić dni świąteczne. Ale które i jak? My wiemy, że chodzi o uczestnictwo we Mszy św. w niedziele i święta nakazane. Skąd jednak to wiemy? Ano właśnie z przykazań kościelnych, a dokładnie mówi nam o tym przykazanie pierwsze. Tak to właśnie funkcjonuje.

To jednak, że przykazania kościelne nie posiadają takiej rangi, jak Przykazania Boże i że istnieją z ustanowienia ludzkiego, nie oznaczają, że są mniej zobowiązujące. Przykazania kościelne są wiążące w całej rozciągłości. Chrystus dał zresztą swoim kapłanom władzę rządzenia w Kościele słowami wypowiedzianymi do Piotra: *cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi będzie rozwiązane w niebie* (Mt 16,19). Pan Bóg zatem przewidział, że w kwestii szczegółów przeżywania wiary ludzie będą musieli się dogadać, i prymat w tym dał apostołom.

Podsumowując: zmiana treści przykazań kościelnych nie zapowiada żadnej rewolucji w prawie moralnym, bo kwestie moralne reguluje Dekalog, który – jak już wyżej wykazano – pozostaje niezmienny. Zmiany przykazań kościelnych w przeszłości miały miejsce wielokrotnie, jednak nigdy nie ingerowały

w sprawy dla naszej wiary fundamentalne. Przykazania kościelne należy tak formułować, by w sposób właściwy kierunkowały religijność wiernych i winny iść z duchem czasu.

Idąc tym tokiem myślenia zauważamy, że najnowsza zmiana w przykazaniach kościelnych dotycząca dyscypliny obchodzenia dni pokutnych nie jest wypaczeniem nauki Chrystusa. Jezus wezwał do czynienia pokuty, ale nie powiedział, jak mamy to zrobić. Rzekł natomiast do apostoła: *cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie*. Biskupi – apostołowie naszych czasów – uznali, że takie a nie inne rozwiązanie w kwestii pokuty będzie dobre dla nas w dzisiejszych czasach i je uzasadnili. Nie ma podstaw, by podważać ich nauczanie. Dopóki trzymamy się Ewangelii, dopóty jesteśmy w Kościele z Chrystusem.

WYDARZENIA

ODPUST ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA NA GÓRZE ŚW. PIOTRA W PILICY

29 czerwca w Kościele obchodziliśmy Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Dzień ten szczególnie świątecznie obchodzony jest w naszym bliskim sąsiedztwie, a mianowicie w Pilicy. Na Górze św. Piotra mieścił się niegdyś kościół pod wezwaniem tego samego Patrona. Choć drewniany kościół spłonął, a pozostała po nim tylko zakrystia, dzwonnica i pusty plac, na miejscu tym nadal odbywa się kult tego świętego. Szczególnie uroczystością jest tam obchodzony odpust na Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Od niedawna uroczystości tej towarzyszy organizowany rokrocznie rajd rowerowy. Tegoroczna edycja rajdu rozpoczęła się jak zwykle Mszą świętą o godz. 11⁰⁰. Po Mszy był poczęstunek wojskową grochówką i czas na konkurencje dla młodych rowerzystów, których zapewne ze względu na deszczową aurę było niewielu. Naszą parafię dzielnie reprezentował Dominik Pietruszka (na zdjęciu obok pierwszy z prawej), który został nagrodzony w konkurencji slalom.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- w środę – św. Tomasz Apostoł, który pokonał niemoc własnej wiary i zaniósł naukę Chrystusa aż do Indii, gdzie zginął śmiercią męczeńską.
- w sobotę – bł. Maria Teresa Ledóchowska (1863-1922), dziewica i zakonnica, która założyła pismo „Echo Afryki” oraz instytut zakonny pod nazwą Sodaliczka Świętego Piotra Klawera, patronka dzieł misyjnych w Polsce.

2. Kończy się czerwiec – miesiąc naszej szczególnej modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jednak nadal pamiętajmy o powinności wynagradzania Bożemu Sercu za popełniane grzechy, za wszelkie zniewagi i nasze braki w wierze, nadziei i miłości.

3. W tym tygodniu przypada:

- **pierwszy czwartek miesiąca** – dziękujemy za

dar Eucharystii i kapłaństwa, prosimy o nowe i święte powołania, także z naszej wspólnoty parafialnej. O godz. 15⁰⁰ Msza św. w Cementowni.

- **pierwszy piątek miesiąca** – pragniemy wypełnić prośbę Pana Jezusa o modlitwę wynagradzającą za grzechy nasze i całego świata. Spowiedź święta od godz. 17⁰⁰.

- **pierwsza sobota miesiąca** – czcimy Matkę Najświętszą i powierzamy Jej matczynej opiece całą naszą codzienność. Odwiedziny chorych od godz. 9⁰⁰.

4. Od dzisiejszej niedzieli obowiązuje wakacyjny porządek Mszy św. Msze będą odprawiane o godz. 7⁰⁰, 8⁰⁰ – w Cementowni, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 17⁰⁰ – na Skalce i 18⁰⁰. Nie będzie Mszy św. o godz. 10³⁰ i 12⁰⁰.

5. Wszystkim wyjeżdżającym życzymy, aby wakacyjny urlop był miłym wypoczynkiem, ale też czasem pełnym dobra i wzrostu duchowego.

PODZIĘKOWANIE

Z OKAZJI ZAKOŃCZENIA ROKU SZKOLNEGO CHCEMY PODZIĘKOWAĆ KS. MICHAŁOWI ZA ROK PRACY Z NAMI, ZA CAŁY TRUD, ZA UŚMIECH I DOBRE SŁOWO, KTÓRE OD KSIĘDZA USŁYSZELIŚMY.

PODZIĘKOWANIA SKŁADAMY RÓWNIEŻ KS. PROBOSZCZOWI, KS. MARIUSZOWI, PANU KOŚCIELNEMU I PANI KATECHETCE ZA ŻYCZLIWOŚĆ I POGODĘ DUCHA.

ZA TEN CZAS SPĘDZONY Z NAMI SKŁADAMY SERDECZNE BÓG ZAPŁAĆ.

MINISTRANCI

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH 1 – 7 lipca 2013 r.

1 lipca – poniedziałek

7⁰⁰ + Janina Wójcik – od Cecylii Kolanko z rodziną.

18⁰⁰ + Gerard Peda – od Rodziców.

2 lipca – wtorek

7⁰⁰ + Janina Wójcik – od rodziny Dyszy.

18⁰⁰ + Gerard Peda – od żony.

3 lipca – środa

7⁰⁰ + Janina Wójcik – od rodziny Gajda.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

4 lipca – czwartek

7⁰⁰ + Andrzej Stanek – od siostry Henryki Gajda z mężem Maciejem.

18⁰⁰ + Gerard Peda – od córki Justyny z rodziną.

5 lipca – piątek

7⁰⁰ + Andrzej Stanek – od sąsiadów z ul. Sienkiewicza.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

6 lipca – sobota

7⁰⁰ + Witold Węcel; Karolina, Jarosław, Zofia Czerniak.

18⁰⁰ Msza Koła Różańcowego.

7 lipca – niedziela

7⁰⁰ + Jerzy Maciążek – od kolegów pszczelarzy.

9⁰⁰ + Józef i Jan Pomietło; Danuta Lasak.

11⁰⁰ rezerwacja

18⁰⁰ + Elżbieta Nowak – od Barbary i Zdzisława z rodziną.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec
tel. 699-189-130

e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
Ksiądz Mariusz Olejnik
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)